

TUNSBERG BISPEDØMME

KIRKEVALG 2009

KANDIDATENS NAVN: Hilde Nygaard Ihle

E-POST: hildeny@online.no

MOBILNR: 909 44 925

Jeg har tidligere beskrevet det jeg ønsker å arbeide for som:

Jeg ønsker å arbeide for en åpen, inkluderende kirke som tar det hele mennesket på alvor, med ånd, sjel og kropp.

SPØRSMÅL TIL UTDYPING :

1. Gudstjenestelivet er i støpeskjeen og enkelte menigheter også i vårt bispedømme er med i forsøksordningen med nye reformer.
Hva er viktig for deg å få fram i arbeidet med denne reformen?

Jeg har vært i noen fantastiske gudstjenester, der jeg har opplevd å møte Gud med hele meg. Der gudstjenesten har vært bygget rundt U2's fantastisk talende musikk, eller der det 1. Søndag i advent snør i kirken under postludiet "Let it snow, Let it snow, Let it snow", (takk til Lommedalen kirke for to fantastiske opplevelser). Jeg har også vært i stille gudstjenester der lys har vært tent og det har vært ro til samvær og meditasjon. Jeg har vært alene i kirken og jeg har vært sammen med løpende barn. Jeg har kommet med hele meg inn i kirkerommet og kjent at det kan være godt. Men – ikke før jeg hadde gått gjennom en lang læringsprosess med alle "kodene", all liturgien som var kjent for "alle" de andre, med alle de "kjedsommelige" salmene – hvorav noen er blitt til skatter som jeg nå kan gå og nynne for meg selv. Men den læringsprosessen hadde jeg nok ikke kommet i mål med hvis det ikke var noen kloke mennesker som også gav meg noe av det som var min egen tradisjon fra mitt eget liv med i løpet underveis.

Poenget i alt dette er at jeg tror gudstjenesten og menighetene har mye å hente ved å skape gudstjenestetradisjoner som ivaretar noe av det kjente og for mange kjære, samtidig som vi åpner opp for den tid og den tradisjon som leves nå. Det er mange ressurser i menighetene. Kanskje flere enn vi tror? Mange som vil like å bli spurt og som vil takke ja til å bidra. Jeg ønsker et mangfoldig menighets- og gudstjenesteliv som kan møte medlemmene der de er. Det krever at vi er modige og tør å prøve ut noe ting. Kan hende det også utfordrer oss på menighetsformen? Kanskje noen menigheter skal ha et formspråk, mens et annet kan ha et annet?

2. Hvordan vil du at kirken skal håndtere de endringer i samlivsformer som vi møter i vårt samfunn?

Jeg tror på en levende, inkluderende kirke som tar alle mennesker på alvor med hele seg. Jeg tror at kjærligheten er størst. Jeg klarer ikke å se at forpliktende kjærlighet mellom to voksne mennesker kan være galt – selv ikke om den er mellom to mennesker av samme kjønn. Jeg mener derfor at vi skal åpne kirkens liturgi slik at den kan omfatte også de homofile som ønsker et kirkelig inngått ekteskap.

Så kan vi heller drøfte om kirken i det hele tatt bør ha vigselfrett, eller om det bør bli en statlig oppgave alene, men det er vel en annen diskusjon igjen...

Men – og bare for å være helt tydelig - dersom kirken mister vigselfretten vil jeg likevel jobbe for at homofile skal inkluderes i en eventuell liturgi for velsignelse av offentlige inngåtte ekteskap.

3. Kirken lever lokalt, sies det. Hva er for deg viktig å gjøre for å styrke og stimulere menighetene lokalt.

Jeg tror ikke de ansatte i menighetene kan bygge ”kirken” alene. Her er vi byggesteiner sammen. Jeg tror det er mange frivillige som kan inviteres inn. Jeg tror vi må tenke utradisjonelt og våge mer. Jeg tror også vi må ta ”den nye frivilligheten” på alvor i den forstand at jeg tror vi må spørre om kortere oppdrag, ikke nødvendigvis livslang forpliktelse. Jeg tror det er viktig med møteplasser der man kan kjent, knytte bånd og komme på gode ideer for menighetsbygging.

Et annet viktig element vi kan bygge på, er det internasjonale fellesskapet vi er del av som kirke. Mange menigheter har opplevd at det gir positiv vekst å knytte seg opp mot andre kirker i andre land. Jeg tror vi kan være ”internasjonal kirke, lokalt der du er”, der vi våger å ta opp i oss de vanskelige sakene om miljø, fattigdom, utnyttning osv.

4. Den norske kirke skal finne fram til nye former for samarbeid med staten – hva vil du legge vekt på i utformingen av dette samarbeidet ?

Kirken og Staten har vært i tospann lenge. Folkekirken er sprunget ut fra denne enheten. En stor del av kirkens medlemsmasse har det i ryggmargen at høytider, dåp, konfirmasjon, bryllup og begravelser hører hjemme i kirken. Jeg tror mange av disse er vokst opp med aftenbønn og fader vår. Jeg tror mange har en tilhørighet til kirken som de nå står i fare for å miste hvis kirken ikke klarer å videreføre en lav terskel for medlemskap. Vi må vise at vi er åpne for alle, ta imot de som kommer, se dem, finne oppgaver til dem og knytte medlemmene til oss. Jeg tror folkekirken har mye fint i seg og håper kirken utvikler seg videre i den retning selv om den blir stående alene.

Når det gjelder oppgavefordeling mellom kirke og stat går jeg her inn på noen få som jeg regner blir del av diskusjonen: Jeg allerede vært inne på vigselfretten, det er ikke avgjørende for meg at den beholdes i kirken, men jeg har heller ikke noe i mot å videreføre det. Begravelser (de kristne) synes jeg det er naturlig at kirken forestår. Kirkegårdene er vel allerede et offentlig ansvar i dag, og det synes jeg er greit. Når det gjelder utnevning av biskoper og kirkelige råd og styrer tror jeg vi trenger en overgangsfase mellom dagens ordning og en ordning der kirken styrer alt selv. Ikke fordi kirken ikke på sikt skal ha utnevnesmyndighet, men fordi jeg ønsker at kirkelige råd og utvalg skal representere bredden i folkekirken før det skjer. Når det gjelder fordeling av eiendom er jeg litt mer i tvil... Der tror jeg det bør arbeides frem en fordelingsnøkkel basert på hvordan eiendomsmassen er bygget opp.